

Uitkomsten Samenkracht!-bijeenkomst

Datum bijeenkomst: 22 januari 2018
Project/onderwerp: Ervaringen van pleegouders

Wat waren de belangrijkste opmerkingen/verbeterpunten/succesfactoren die genoemd zijn door de deelnemers?

- Pleegouders verwachten dat de pleegzorgwerker helpt met het zoeken en regelen van hulp en ondersteuning, zoals bijvoorbeeld psychologische begeleiding of het zoeken van een steungezin. Pleegouders verwachten dat de pleegzorgwerker zaken agendeert. Dat wil zeggen: dat de pleegzorgwerker vooruitkijkt en zaken bespreekbaar maakt. Voorbeeld 18 jaar worden.
- Pleegouders verwachten dat de pleegzorgwerker expertise heeft, of expertise in kan roepen, als er inhoudelijke vragen zijn.
- De mate van betrokkenheid van gezinsvoogden verschilt. Soms komt de gezinsvoogd één of twee keer per jaar langs, soms zijn ze veel actiever betrokken bij bijvoorbeeld het organiseren van zorg.
- Een tip aan de gemeente is: zorg voor meer rust door indicaties op tijd te verlengen en voor een langere periode.
- Er worden verschillende praktische knelpunten genoemd waarbij het niet duidelijk is wie het zou moeten beslissen of betalen. Voorbeelden die genoemd worden: Je pleegkind gaat op kamers, wie staat garant voor de borg? Een pleegkind heeft huiswerkbegeleiding nodig. Wie betaalt dit?
- Veel pleegouders geven aan dat zij tevreden waren over de introductiecursus (TOP-training) bij de pleegzorgorganisaties. Met name wordt genoemd dat er niet een té positief beeld wordt geschetst van het pleegouder zijn.
- Bij de plaatsing van een pleegkind geeft een aantal pleegouders aan dat zij niet heel veel informatie vooraf hadden over het kind. Een pleegouder geeft aan dat zij dit achteraf positief vond: 'als ik het vooraf had geweten, had ik het misschien niet gedaan, omdat het dan had geklonken als een heel moeilijk kind, maar in de praktijk valt dat enorm mee'.
- De puberteit wordt aangegeven als een moeilijk moment. Een aantal pleegouders geeft aan dat in hun beleving pleegkinderen in de puberteit meer de neiging hebben zich af te zetten dan biologische kinderen. Ook geven zij aan dat gevoelsmatig de grens soms eerder bereikt is. 'Je kunt minder hebben van een pleegkind dan van een biologisch kind. En pleegkinderen zijn door hun achtergrond kwetsbaarder, dus je moet ze eigenlijk een stap voor zijn.' Ook voelen pleegouders zich soms machtelozer dan bij biologische kinderen. 'Soms werken je reflexen en je intuïtie gewoon niet in deze situaties'.
- Pleegouders geven aan dat er iets extreems moet gebeuren voordat ze serieus genomen worden. Voorbeelden die genoemd worden zijn comazuipen of een psychose. Meerdere pleegouders geven aan dat het zou kunnen helpen als je hierover kunt uitwisselen met andere pleegouders ('hoe ga jij om met...?'). Dat zou op verschillende manieren kunnen, via een netwerk of informatieavonden en uitwisseling. Dat is er nu wel, maar de frequentie zou omhoog kunnen.

Wat heeft de bijeenkomst opgeleverd:

Door de bijeenkomst is een goed inzicht verkregen in de knelpunten, de behoeften en in dat wat goed gaat.

Wat gaat er met de input gebeuren en op welke termijn?

Er wordt o.a. een pleegouderplatform opgericht, in samenwerking met pleegouders, waarin zij ervaringen en kennis kunnen delen. De genoemde knelpunten worden met pleegzorgaanbieders en gemeenten besproken.

Komt er een vervolg(bijeenkomst)?

Pleegouders worden betrokken bij de opzet van een pleegouder platform. Hiervoor wordt in ieder geval een vervolgbijeenkomst georganiseerd in 2019.